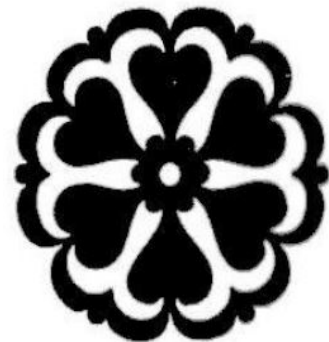

Nagyböjt III. hete

Vasárnap, C évben

Kiv 3,1-8a.13-15 ■ 1Kor 10,1-6.10-12 ■ Lk 13,1-9

„Odamegyek és megnézem ezt a különös látványt: miért nem ég el a csipkebokor.”

Egy napon az egész teremtett világ tűzben fog elégni, ahogy Szent Péter apostol írja: *akkor az eget nagy robajjal elmúlnak, az elemek a hőségtől elolvadnak, a föld pedig és a rajta lévő teremtmények elégnak.* Ami viszont ég, de nem ég el, mint ez a csipkebokor, az megmarad az örökkévalóság számára. Isten pedig úgy alkotott minket, hogy csak abban leljük meg nyugalmunkat, ami örökkévaló.

Az egyetlen intelligens emberi magatartás Mózesé: „*Odamegyek és megnézem*”. Mit? Ami ebben az univerzumban természeténél fogva egyedül örökkévaló: a szeretet valóságát. Mi is a szeretet? Nem csupán jó érzés, szimpátia, jóakarát, még csak nem is életre szóló szövetség két személy között, hanem szintén egy személy: a Szentlélek.

Hogyan közelíthetsz hozzá? Először is: „*Vedd le sarudat a lábadról, mert a hely, ahol állsz, szent.*” Az utolsó és leronthatatlan szakrális hely az emberi világban. A gyermek, ha szeretetet kap, abban Isten szeretetét tapasztalja meg, és úgy kapaszkodik belé, hogy pillanatnyi kétsége sincs felőle, hogy ez a szeretet örökké megmarad. A felnőtt ember azonban csalódní kényszerül a szeretetben, s kicsúszik lába alól a talaj; minden lelki betegségünk, örülségünk, talán még megátalkodott vétkezéseink is abból a kétségbeesett felismerésből származnak, hogy amiről azt hittük, örökkévaló, arról kiderült, hogy elmúlik, megszűnik. Ne hagyd becsapni magad a látszatok által! Lép ki a racionális gondolkodás igazságról igazságra haladó logikájából. A szeretet égő csipkebokrának közelébe érve hagyj fel az okoskodással, és borulj le a misztérium előtt.

Vigyázz, mert a sátán, aki már képtelen a szeretetre, mindent megtesz, hogy elvonjon ettől a látványtól. A szeretetben vallott kudarcaidra és keserű csalódásaidra hivatkozva meg akar győzni arról, hogy egyáltalán nem érdemes vállalni a szeretet kockázatát. Pedig nincs más jövőnk, mint a szeretet. Nem az, ahol ketten egymás szemébe néznek, de nem is az, ahol mindketten egy irányba, a közös célra, feladatra tekintenek, hanem ahol Istent, a szeretet forrását szemlélik és imádják. A gyümölcs, amit életünk fáján Jézus keres, ennek a fajta szeretetnek – amely egyedül méltó a szeretet névre – a mindennapokban történő megvalósítása.

Nagyböjt 3. vasárnap C évben

Kezdőének:

Szemem mindig az Úrra tekint, hiszen ő vonja ki lábam a csapdából. Tekints rám és irgalmazz: elhagyatott vagyok és nyomorult. (Zsolt 24,15-16)

vagy

Ha majd elismeritek, hogy én vagyok a ti szent Istenetek: egybegyűjtelek titeket az egész világról. Tiszta vizet hintek rátok, és megtisztítlak minden gonoszástól: új lelket adok belétek – mondja az Úr. (Ez 36,23-26)

Könyörgés:

Istenünk, minden irgalom és jóság forrása, te a böjt, az imádság és az irgalmas szeretet gyakorlása által gyógyulást adsz bűneinkre. Nézd jóságosan őszinte bűnbánatunkat, és amikor vétkeinket beismerve meghajlunk előtted, emelj föl minket szüntelen irgalmaddal. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké.

OLVASMÁNY Mózes második könyvéből

„Aki Van”; az küldött engem hozzátok.

Miután Mózesnek menekülnie kellett Egyiptomból, Midián földjén telepedett le, és ott Midián papjának, Jetrónak leányát vette feleségül. Mózes egy alkalommal apósának, Jetrónak, Midián papjának juhait őrizte. Messzire behajtott a juhokat a pusztába, és eljutott az Isten hegyéhez, a Hórebhez. Itt megjelent neki az Úr angyala: egy égő csipkebokorban, a tűz lángjában. Amikor odanézett, látta, hogy a bokor ég, de nem ég el.

Így szólt magában: „Odamegyek és megnézem ezt a különös látványt: miért nem ég el a csipkebokor.” Amikor az Úr látta, hogy Mózes vizsgálódva közeledik, Isten megszólította őt a csipkebokorból: „Mózes, Mózes!”

„Itt vagyok” – felelte.

Erre Isten így szólt: „Ne közelíts! Vedd le sarudat a lábadról, mert a hely, ahol állsz, szent föld.” Aztán így folytatta: „Én vagyok atyáid Istene: Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene.” Erre Mózes eltakarta arcát, mert félt Istenre tekinteni.

Az Úr így folytatta: „Láttam nyomorúságát Egyiptomban élő népemnek, és hallottam panaszát a munkafelügyelők miatt. Azért szálltam le, hogy kiszabadítsam az egyiptomiak hatalmából, és hogy kivezessek arról a földről egy szép, tágas országba, egy tejjel-mézzel folyó országba.”

Mózes ezt mondta Istennek: „Ha megérkezem Izrael fiaihoz, és elmondom nekik: Atyáitok Istene küldött, akkor majd megkérdezik: »Mi a neve?« – mit feleljek erre?”

Isten ezt válaszolta: „Én vagyok, aki vagyok.” Azután folytatta: „Így beszélj Izrael fiaihoz: »Aki Van«, az küldött engem hozzátok.” Végül ezt mondta Isten Mózesnek: „Így beszélj Izrael fiaihoz: Jahve, atyáitok Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene küldött

hozzátok. Ez az én nevem minden időkre, s így kell neveznetek nemzedékről nemzedékre.”
Ez az Isten ígéje.

Kiv 3,1-8a.13-15

VÁLASZOS ZSOLTÁR

Válasz: **Irgalmas a mi Urunk, Istenünk: * könyörületre hajlik szíve.** Vö. 8a. vers. (11. tónus)

Előénekes: Áldjad, lelkem, az Urat, * egész bensőm az ő szent nevét áldja.
Áldjad, lelkem, az Urat, * és ne feledd, hogy hozzád milyen jó volt.

Hívek: Irgalmas a mi Urunk, Istenünk: * könyörületre hajlik szíve.

E: Megbocsátja minden vétkeket, * meggyógyítja minden gyengeséged.

A pusztulástól megmenti életed, * kegyelmében és irgalmában meg is kronázza.

H: Irgalmas a mi Urunk, Istenünk: * könyörületre hajlik szíve.

E: Irgalmas és kegyes a mi Istenünk, * nagy irgalmú és hosszan tűrő.

Nem bűneink szerint bánik velünk, * és nem gonoszágunk szerint fizet vissza nekünk.

H: Irgalmas a mi Urunk, Istenünk: * könyörületre hajlik szíve.

E: Amilyen messze van napkelettől a napnyugat, * bűneinket, olyan messze dobja tőlünk.
Ahogyan az atya megkönyörül fiain, * úgy könyörül meg az Ur az istenfélőn.

H: Irgalmas a mi Urunk, Istenünk: * könyörületre hajlik szíve.

Zsolt 102,1-2.3-4.6-7.8.11.

SZENTLECKE Szent Pál apostolnak a korintusiakhoz írt első leveléből

Mózes és a pusztában vándorló nép sorsa legyen intő példa számunkra.
Testvéreim!

Nem szeretném, ha elkerülné figyelmeteket, hogy atyáink mind ott voltak a felhő alatt, mind átkeltek a tengeren, s mind megkeresztelkedtek Mózesre a felhőben és a tengerben. Mindnyájan ugyanazt a lelki ételt ették, ugyanazt a lelki italt itták. Ittak ugyanis a lelki sziklából, amely kísérte őket: a szikla pedig Krisztus volt. De legtöbbször nem telt kedve Istennek, ezért odavesztek a pusztában.

Ez mind intő példa lett számunkra, hogy ne kívánjuk a rosszat, mint ahogy ők megkívánták. Ne is zúgolódjatok, mint ahogy néhányan zúgolódtak, s ezért lesújtott rájuk a pusztító angyal. Mindez előkép számunkra, a mi okulásunkra írták meg, akik a végső időkben élünk. Aki azt hiszi, hogy áll, ügyeljen, hogy el ne essék.

Ez az Isten ígéje.

1Kor 10,1-6.10-12

EVANGÉLIUM ELŐTTI VERS

Az Úr mondja: † „Tartsatok bűnbánatot, * mert közel van a mennyek országa.” Mt 4,17 – 7b. tónus.

† EVANGÉLIUM Szent Lukács könyvéből

Ha nem tartotok bűnbánatot, épp úgy elvesztek ti is mindnyájan.

Abban az időben odajött Jézushoz néhány ember, s azokról a galileaiakról hozott hírt, akiknek vérét Pilátus az áldozat vérével vegyítette.

Erre Jézus megjegyezte: „Azt hiszitek, hogy ezek a galileaiak bűnösebbek voltak, mint a többi galileai, azért, hogy így jártak? Mondom nektek: nem! De ha nem tartotok bűnbánatot, épp úgy elvesztek ti is mindnyájan. Vagy azt gondoljátok, hogy az a tizennyolc ember, akire rádőlt Siloámban a torony és megölte őket, bűnösebbek voltak a Jeruzsálemben élő többi embernél? Mondom nektek: nem! De ha nem tartotok bűnbánatot, épp úgy elvesztek ti is mindnyájan.”

Aztán egy példabeszédet mondott. „Egy embernek fügefá volt a szőlőjében. Kiment, gyümölcsöt keresett rajta, de nem talált. Erre így szólt vincellérjéhez: Idejárok három év óta, hogy gyümölcsöt keressek ezen a fügefán, de nem találok. Vágd ki! Miért foglalja itt a helyet? De az így válaszolt: Uram, hagyd meg még az idén. Körülásom és megrágyázom, hátha terem majd jövőre? Ha mégsem, akkor kivághatod.”

Ezek az evangélium igéi.

Vagy: E nap összes olvasmányait vehetjük az „A” év nagyböjtjének 3. vasárnapjáról.

Lk 13,1-9

EGYETEMESKÖNYÖRGÉSEK

Pap: Testvéreim! Kérjük Urunkat, Istenünket, hogy készségesen hallgassuk szent igéjét, életünkben valóra váltva neki tetsző gyümölcsöt hozzunk!

Lektor: 1. Segítsd, Urunk, híveidet, hogy szeretetből fakadó jó cselekedeteink megdicsőítsenek téged!

Hívek: Kérünk téged, hallgass meg minket!

2. Engedd, hogy Egyházad Krisztus jóságát és szeretetét mutassa meg az egész világnak!

Hívek: Kérünk téged . . .

3. Tartsd távol tőlünk a természeti csapásokat, és oltsd ki a háborúk tüzét, hogy a népek zavartalan nyugalomban éljenek!

Hívek: Kérünk téged . . .

4. Alakítsd szívünket, hogy a nagyböjti szentbeszédnek hatására a bűnbánat méltó gyümölcseit teremjük!

Hívek: Kérünk téged . . .

5. Hívd magadhoz azokat is, akik már évek óta elmulasztották a húsvéti szentgyónást és szentáldozást!

Hívek: Kérünk téged . . .

Pap: Köszönjük, Urunk, Istenünk, hogy türelmes vagy hozzánk. Időt adsz a bűnbánatra, és kegyelmi segítséget az érdemszerző életre. Segíts, hogy türelmeddel vissza ne éljünk, és a jóban szüntelenül gyarapodjunk! Krisztus, a mi Urunk által.

Hívek: Ámen.

Felajánló könyörgés:

Urunk, Istenünk, engeszteljen meg ez az áldozat. Hallgasd meg imádságunkat, amikor

bűneinkért bocsánatodat kérjük, és add, hogy mi is szívből megbocsássunk embertársainknak. Krisztus, a mi Urunk által.

Prefáció:

a samariai asszonyról

Az Úr legyen veletek.

H.: És a te lelkeddel.

Emeljük föl szívünket.

H.: Fölemeltük az Úrhoz.

Adjunk hálát Urunknak, Istenünknek.

H.: Méltó és igazságos.

(Mert) Valóban méltó és igazságos, illő és üdvös, hogy mindig és mindenütt hálát adjunk néked, mi Urunk, szentséges Atyánk, mindenható örök Isten: Krisztus, a mi Urunk által.

Ő miközben vizet kért a samariai asszonytól a hit ajándékát nyújtotta néki, – az asszony hitére SZOMjazott, hogy az istenszeretet tüzeit lángra gyűjtsa benne. Így mi is hálát adunk néked, – hatalmas tetteidet HIRdetjük, s az angyalokhoz társulva mondjuk: (zengjük:)

Áldozási ének:

Ha a samariai asszonyról szóló Evangéliumot olvastuk:

Aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, abban örök életre szökellő vízforrás fakad – mondja az Úr. (Jn 4,13-14)

vagy ha másról szólt az Evangélium:

A veréb is otthont talál magának, és fészket a gerle, ahová fiait helyezze; én a te oltárodnál, Seregek Ura, Istenem és Királyom! Boldogok, akik házában laknak, és téged örökké magasztalnak. (Zsolt 83,4-5)

Áldozás utáni könyörgés:

Urunk, Istenünk, üdvösségünk zálogát vettük magunkhoz, amikor itt a földön mennyei kenyérrel tápláltál minket. Alázattal kérünk: mutatkozzék meg tetteinkben is, hogy e szentségben veled találkoztunk. Krisztus, a mi Urunk által.